

ਐਮਆਰ ਅਗਨੀਹੋਤਰੀ, ਜੇ.

ਉਸ਼ਾ ਕਪੂਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

1986 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 4241

9 ਦਸੰਬਰ 1987

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950- ਆਰਟੀਕਲ 226 ਅਤੇ 227— ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ 23 ਜਨਵਰੀ, 1979 ਨੂੰ ਸਹਾਇਕ ਰੇਜ਼ਗਾਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵਜੋਂ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਲਈ ਐਡ-ਹਾਕ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ- ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਮਾਰਚ, 1986 ਤੱਕ ਨਿਯਮਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰਹੇ- ਸਧਾਰਨ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਸੇਵਾਵਾਂ ਖਤਮ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ- ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਵੈਧਤਾ,।

ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਜਦੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ 8 ਜਨਵਰੀ, 1979 ਨੂੰ ਐਡਹਾਕ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਸੱਤ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੇਵਾ ਕਰਦੀ ਰਹੀ। "ਸੱਤ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਇਸ ਲੰਮੇ ਅਰਸੇ ਦੌਰਾਨ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਚੰਗੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀਆਂ, ਇੱਕ 'ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ'। ਅਜਿਹੀ ਨਿਰੰਤਰ ਸੇਵਾ ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਬਰੇਕ ਦੇ ਸਿਰਫ ਐਡਹਾਕ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਵੰਡਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਗੈਰ ਰਸਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦਾ ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ ਆਰਡਰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਇਹ ਫਰਜ਼ ਬਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਏ। ਇੱਕ ਅਣਮਿਥੇ ਸਮੇਂ ਲਈ। ਅਜਿਹੀ ਅੰਤਰਿਮ ਅਤੇ ਸਟਾਪ-ਗੈਪ ਵਿਵਸਥਾ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਲਈ ਨਾ ਤਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਨੁਕੂਲ ਸੀ।

(ਪਰਾ ੩)।

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226/221 ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਇਹ ਮੰਗ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁਸ਼ ਹੋਵੇ: -

- (a) 31 ਮਾਰਚ, 1986 ਤੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ 24 ਮਾਰਚ, 1986 ਦੇ ਅਨੁਸੂਚੀ P-5 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸਰਟੀਓਰੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿਟ ;
- (b) ਇੱਕ ਢੁਕਵੀਂ ਰਿਟ, ਆਰਡਰ ਜਾਂ ਦਿਸ਼ਾ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਰਿਜ਼ਰਵ ਪੈਡਿੰਗ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਮੁੜ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਬਹਾਲ ਕਰਨ, ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ;
- (c) ਕੋਈ ਹੋਰ ਰਿਟ, ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਅਜੀਬ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਢੁਕਵੀਂ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਵੀ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ; *

ਉਹਾ ਕਪੂਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (ਐੱਮ. ਆਰ. ਅਗਨੀਹੋਤਰੀ, ਜੇ.)

- (d) ਇਹ ਵੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਤੰਬਰ, 1985 ਤੋਂ 4 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1986 ਤੱਕ, ਜਿਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਝੂਠ ਬੋਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਤਨਖਾਹ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ;
- (e) ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ਗੀ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ;

(f) ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀਆਂ ਦੀ ਫਾਈਲਿੰਗ of Annexures ਦੇ ਨਾਲ ਵੀਡਿਆ ਜਾਣਾ;

(g) ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਖਰਚੇ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ।

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਲੀਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਅਣਗਹਿਲੀ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਅਨੁਸੂਚੀ P-5 ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਈ ਜਾਵੇ।

ਐਸ ਐਸ ਨਿੱਝਰ, ਬਾਰ-ਐਟ-ਲਾਅ, ਐਡਵੋਕੇਟ,— ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ।

ਕੇ.ਪੀ. ਭੰਡਾਰੀ, ਏ.ਜੀ. (ਪੀ.ਬੀ.) ਹਿਮਿੰਦਰ ਲਾਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ, - ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਐਮਆਰ ਅਗਨੀਹੋਤਰੀ, ਜੇ.-

(1) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਉਸ਼ਾ ਕਪੂਰ 'ਵਾਸ ਨੂੰ 23 ਜਨਵਰੀ, 1979 ਨੂੰ ਰੋਜ਼ਗਾਰ ਡਾਇਰੈਕਟੋਰੇਟ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਿਖੇ ਸਹਾਇਕ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਅਫਸਰ (ਵੋਕੇਸ਼ਨਲ ਗਾਈਡੈਂਸ) ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਹਿਲਾਂ। ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼, ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਅਦਾਰੇ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 17 ਫਰਵਰੀ, 1978 ਦੇ ਇੰਟਰਵਿਊ ਦੇ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਸੀ (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ P. 2) ਅਤੇ ਉਸ ਕੋਲ ਮਾਸਟਰ ਦੀ ਡਿਗਰੀ ਪਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਵੋਕੇਸ਼ਨਲ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਮੁਹਾਰਤ ਦੇ ਨਾਲ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨ ਵਿੱਚ।

(2) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 30 ਜੁਲਾਈ ਨੂੰ ਐਡਹਾਕ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੇਵਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖੀ। 1982 ਉਸ ਨੂੰ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਵਿਭਾਗ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸੰਚਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਪੰਜਾਬ ਨੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੰਦਿਆਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਸਹਾਇਕ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਅਫਸਰ (ਵੋਕੇਸ਼ਨਲ ਗਾਈਡੈਂਸ) ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਪੱਛੜੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਉਮੀਦਵਾਰ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੰਚਾਰ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਨੂੰ ਪੱਛੜੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੋਣ ਦਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਪੱਤਰ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 4 ਅਗਸਤ ਨੂੰ ਜੀ. 1982 ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਪੱਛੜੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੋਣ ਦਾ ਕੋਈ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਮ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਪੱਛੜੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ/ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਵਰਗ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਢਿੱਲ ਦੇ ਇੱਕ ਅਣਰਾਖਵੀਂ ਪੋਸਟ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਉਸਦੇ ਪਿਛੜੇ ਵਰਗ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੋਣ ਦਾ ਕੋਈ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨਾਲ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਵਿਭਾਗ, ਪੰਜਾਬ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਪੱਤਰ ਵਿਹਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਹ ਅਚਾਨਕ 25 ਮਾਰਚ, 1983 ਨੂੰ ਹੋਇਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ: 31 ਮਾਰਚ, 1986 (ਏ.ਐਨ.) ਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਪਗਨਡ ਆਰਡਰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਚੱਲਦਾ ਹੈ: -

ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ। ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਉਸ਼ਾ ਕਪੂਰ, ਜੋ ਕਿ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਵਿਭਾਗ, ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ 23 ਜਨਵਰੀ, 1979 (FN) ਤੋਂ ਤਤਕਾਲ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਹਾਇਕ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਅਫਸਰ (VG) ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ, ਨੂੰ 31 ਮਾਰਚ, 1986 (AN) ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਮਿਤੀ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ,
25 ਮਾਰਚ, 1986.

ਹਰੀ ਰਾਮ,
ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਸਕੱਤਰ,
ਪੰਜਾਬ, ਕਿਰਤ ਅਤੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਵਿਭਾਗ।

ਇਸ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 7 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1986 ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਐਡਹਾਕ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਹਮਦਰਦੀ, ਮਾਨਵਤਾਵਾਦੀ ਅਤੇ ਹਮਦਰਦੀ ਵਾਲਾ ਨਜ਼ਰੀਆ ਅਪਣਾਉਣ ਲਈ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਆਪਣੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀਆਂ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਣ ਦੇ ਲਗਭਗ ਚਾਰ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਵਿਅਰਥ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ ਆਖਰਕਾਰ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਅਤੇ 227 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ 25 ਮਾਰਚ, 1986 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ 31 ਮਾਰਚ, 1986 ਤੋਂ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਲਗਭਗ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ "ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਟਿੱਪਣੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਕੁੱਲ ਮਿਲਾ ਕੇ ਨੌਂ ਗੁਪਤ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਮਿਲੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਸਾਰਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਔਸਤਨ ਦੇ ਵਾਰ, ਛੇ ਵਾਰ ਚੰਗਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ "4 ਅਗਸਤ, 1982 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਤੋਂ ਜਵਾਬ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸ ਨਾਲ ਪਿਛੜੇ ਵਰਗ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਪੱਤਰ ਵਿਹਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।" ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ "ਪਟੀਸ਼ਨਰ 1 ਜਨਵਰੀ, 1977 ਨੂੰ ਉਮਰ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ 17 ਫਰਵਰੀ, 1978 ਨੂੰ ਇੰਟਰਵਿਊ ਪੱਤਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।" ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸਟੈਂਡ ਇਹ ਹੈ ਕਿ, "ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇੱਕ ਐਡਹਾਕ ਨਿਯੁਕਤ ਸੀ, ਉਸ ਦਾ ਇਸ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਹੁਕਮ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਯੋਗ ਸਨ

ਉਸ਼ਾ। ਕਪੂਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (ਐੱਮ. ਆਰ. ਅਗਨੀਹੋਤਰੀ, ਜੇ.)

ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਰਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ। ਇਸ ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ 31 ਮਾਰਚ, 1986 ਤੋਂ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਸਹਾਇਕ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਅਫਸਰ (ਵੀ.ਜੀ.) ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਸਿੱਧੀ ਭਰਤੀ ਪੰਜਾਬ ਪਬਲਿਕ ਸਰਵਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀਆਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਆਮ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿਚ ਸਰਕਾਰ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿਚ ਵਿੱਲ ਦੇ ਕੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ।

(3) ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿਚ ਮੌਜੂਦ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਦੋਸ਼ੀ ਕਾਰਵਾਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਨਮਾਨੀ ਹੈ, ਇਸਲਈ, ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ 14 ਅਤੇ 16. ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਜਦੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ 8 ਜਨਵਰੀ, 1979 ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਐਡਹਾਕ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਹ ' ਤੋਂ ਵੱਧ 7 ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੇਵਾ ਕਰਦੀ ਰਹੀ ਅਤੇ ਇਹ 31 ਮਾਰਚ, 1986 ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ। 7 ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਇਸ ਲੰਬੇ ਅਰਸੇ ਦੌਰਾਨ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਸੱਤ ਚੰਗੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀਆਂ, ਇੱਕ 'ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ'। ਅਜਿਹੀ ਨਿਰੰਤਰ ਸੇਵਾ ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਬਰੇਕ ਦੇ ਸਿਰਫ

ਐਡਹਾਕ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਦਾ ਸਧਾਰਨ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਕੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਗੈਰ ਰਸਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੰਡਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। 7 ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਦੇ ਇਸ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਮਨ ਬਣਾ ਸਕਦੀ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀਆਂ 7 ਸਾਲਾਨਾ ਗੁਪਤ ਰਿਪੋਰਟਾਂ 'ਚੰਗੀਆਂ/ਬਹੁਤ ਚੰਗੀਆਂ' ਸਨ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਉਮਰ ਦੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਮਾਸਟਰ ਡਿਗਰੀ ਦੇ ਨਾਲ ਵੋਕੇਸ਼ਨਲ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਮੁਹਾਰਤ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਇਹ ਰਾਜ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਸੀ। ਸਰਕਾਰ ਇਹ ਸੁਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰੇ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਡੈਮੋਕਲ ਦੀ ਤਲਵਾਰ ਨੂੰ ਅਣਮਿੱਥੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਉਸਦੇ ਸਿਰ ਉੱਤੇ ਲਟਕਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਅਜਿਹੀ ਅੰਤਰਿਮ ਅਤੇ ਸਟਾਪ-ਗੈਪ ਵਿਵਸਥਾ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਲਈ ਨਾ ਤਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਨੁਕੂਲ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਜਵਾਬਦਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਕੰਮ ਅਤੇ ਆਚਰਣ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਸਨ ਤਾਂ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ 7 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੂਰਾ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਸਨ, ਜੇਕਰ ਐਡਹਾਕ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਨਹੀਂ; ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਐਡਹਾਕ ਨੌਕਰੀ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕੇ. ਗੁਪਤਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਲੋਕ ਸੇਵਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਸਲਾਹ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਕੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪੈਰਾ 11 ਉਪ-ਪੈਰਾ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। (iii) ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾ। ਇਸ ਲਈ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਇਸ ਅਣਗਹਿਲੀ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਕੇ ਮੁਆਫ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ “ਸਿੱਧੇ

ਸਹਾਇਕ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਅਫਸਰ (ਵੀ.ਜੀ.) ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਭਰਤੀ ਪੰਜਾਬ ਪਬਲਿਕ ਸਰਵਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਮਿਸ਼ਨ ਦੀਆਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਆਮ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿੱਲ ਦੇ ਕੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ।" 1 ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਜੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਵਿੱਲ ਜ਼ਰੂਰੀ ਪਾਈ ਜਾਂਦੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਲਈ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿੱਲ ਦੇਣ ਦਾ ਉਪਬੰਧ ਪੰਜਾਬ ਰੁਜ਼ਗਾਰ (ਆਰਟੀਕਲਸ I ਅਤੇ II) ਸੇਵਾ ਨਿਯਮ, 1963 ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਪੰਜਾਬ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਉਪਰੋਕਤ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਮੈਂ-

- (i) ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿਓ;
- (ii) 25 ਮਾਰਚ, 1986 (ਅਗੋਸ਼ਟੀ ਪੀ. 5) ਦੇ ਅਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ 31 ਮਾਰਚ, 1986 (AN) ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋ ਕੇ ਸਮਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ;
- (iii) ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕਰੋ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਜਿਸ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਉਸ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਰੋਜ਼ਗਾਰ (ਆਰਟੀਕਲਸ I ਅਤੇ II) ਸੇਵਾ ਨਿਯਮ 1963 ਅਤੇ
- (iv) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਭੌਤਿਆਂ ਦੇ ਬਕਾਏ ਸਮੇਤ ਸਾਰੀਆਂ ਪਰਿਣਾਮੀ ਰਾਹਤਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੋ, ਜਿਸ ਦੀ ਉਹ ਹੱਕਦਾਰ ਹੁੰਦੀ ਜੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅੱਜ ਤੋਂ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅੰਦਰ, 12 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਵਿਆਜ ਸਮੇਤ, 12 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਵਿਆਜ ਸਮੇਤ, ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਖਤਮ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦਾ ਵੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਕਿ ਰੁਪਏ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਾਪਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਰਵਨੀਤ ਸਿੰਘ

ਐਸ.ਸੀ.ਕੇ

ਬੀਫਿਓਰ ਜੇ.ਵੀ.ਗੁਪਤਾ, ਜੇ.

ਬਖਤਾਵਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਗੁਰਬਚਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

1983 ਦੇ ਆਰਡਰ ਨੰਬਰ 487 ਤੋਂ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ

9 ਦਸੰਬਰ 1987

ਮੋਟਰ ਵਹੀਕਲ ਐਕਟ (1939 ਦਾ IV)— ਧਾਰਾ 95— ਕਾਰ ਅਤੇ ਬੱਸ ਵਿਚਕਾਰ ਹਾਦਸਾ—ਕਾਰ ਦੇ

ਡਰਾਈਵਰ ਦੀ ਲਾਪਰਵਾਹੀ—ਸਿਰਫ ਦਾਅਵਾ ਕਰੋ